

Č. 1104.

S čítání lidu: * K objektivní skutkové podstatě přestupku podle § 12 lit. a) nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. náleží, aby pachatel byl úředním orgánem, vůči němuž se chová neslušně a urážlivě, n a p o m e n u t t. j. upozorněn, by se choval způsobem odpovídajícím důstojnosti úředního jednání.

(Nález ze dne 10. ledna 1922 č. 244.)

V ě c: Alois B. v L. proti splnomocněnému komisaři československé republiky pro Ratibořsko v Opavě stran přestupku nařízení o sčítání lidu a přestupku nařízení ze dne 20. dubna 1854 č. 96 ř. z.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se, pokud jde o přestupek nařízení o sčítání lidu, pro vady řízení, pokud jde o přestupek nařízení ze dne 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem okresní správy politické v Hlučíně z — byl st-l odsouzen 1. pro přestupek § 12 nař. ze dne 30. října 1920 č. 592 sb. z. a n., jehož se dopustil tím, že působil na služebné, aby činily údaje pravdě neodpovídající, a 2. pro přestupek § 12 nař. ze dne 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., jehož se dopustil tím, že přes výzvu choval se ke sčítacímu komisaři hrubě a urážlivě výrokem »vy tomu nerozumíte« — úhrnem k peněžité pokutě 2.000 K, v případě nedobytnosti k vězení na 20 dnů.

Z tohoto rozhodnutí podal st-l odvolání co do výroku o vině i trestu. Žal. úřad nař. rozhodnutím mu nevyhověl, poněvadž skutková podstata přestupku je prokázána.

Na toto rozhodnutí podal st-l stížnost k nss.

I. Pokud stížnost směřuje proti výroku nař. rozhodnutí, jímž st-l byl odsouzen pro přestupek podle § 12 nař. ze dne 30. října 1920, uvážil o ní nss toto:

Úřad správní jest povinen zkoumati z moci úřední svoji příslušnost. Pokud ide o trestání činů směřujících proti úplnosti nebo správnosti sčítání lidu, obsahuje § 4 zák. ze dne 8. dubna 1920 č. 256 sb. z. a n. (opakovaný v § 12 prov. nař. ze dne 30. října 1920 č. 592 sb. z. a n.) předpis, že vědomě nesprávné údaje, jakož i všeliká jiná úmyslná jednání a opomenutí, kterými se porušuje neb ohrožuje úplnost nebo správnost sčítání, pokud samy o sobě nebo ve spojení s jinými činy nespadají pod trestní zákon, trestají se politickými úřady.

Nastupuje tudíž příslušnost politických úřadů k trestání deliktů, jež prohlášeny jsou za trestné činy předpisem § 4 cit. zák. jenom potud, pokud podle tohoto předpisu nenastává příslušnost soudů trestních.

Ze spisů správních jest patrné, že před vydáním nař. rozhodnutí bylo již proti st-li zavedeno u okresního soudu v Hlučíně trestní řízení na základě udání, které učinil sčítací komisař o chování se st-lově při sčítání lidu, a které se co do obsahu krylo s udáním téhož sčítacího komisaře, jež bylo podkladem pro řízení zahájené proti st-li politickým úřadem I. stolice.

Bylo tudíž povinností žal. úřadu, aby rozhoduje o odvolání st-lově podaném na trestní nález politického úřadu první stolice uvážil, jaký vliv může mítí výsledek trestního řízení zavedeného u soudu na otázku pří-

služnosti žal. úřadu jakožto úřadu politického k stihání deliktu podle § 4 cit. zák. Ježto žal. úřad tak neučinil, jest nař. rozhodnutí vadné a bylo je proto zrušiti podle § 6 zák. o ss.

II. Pokud nař. rozhodnutím byl st-l odscuzen pro přestupek § 12 nař. ze dne 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., uvážil nss o stížnosti v tomto směru vznesené toto:

Podle § 12 lit. a) cit. nař. podléhá trestu podle § 11 téhož nařízení také ten, kdo se vůči úředníku politickému při výkonu jeho zákonných úředních jednání chová neslušně a urážlivě a přes předchozí napomenutí setrvá v chování porušujícím úřední důstojnost.

Náleží tudíž k objektivní skutkové podstatě deliktu podle § 12 lit. a) cit. nař. také, aby ten, kdo se vůči orgánu v šu tom uvedenému chová neslušně a urážlivě, byl dotčným orgánem napomenut. Tímto napomenutím dlužno dojista vyrozumívati upozornění pachatele, aby choval se způsobem odpovídajícím důstojnosti úředního jednání.

V daném případě není ze spisů vůbec patrné, že by st-l byl býval sčítacím komisařem, vůči němuž se podle naříkaného rozhodnutí choval neslušně a urážlivě, napomenut ve smyslu právě vyloženém. Vyzval-li sčítací komisař st-le, aby opustil místnost, v níž se konalo zjišťování dat pro sčítání potřebných, nelze v tomto vyzvání spatřovati napomenutí st-le, které má na mysli § 12 cit. nařízení. Nebylo-li však vůbec zjištěno, že st-l byl napomenut ve smyslu cit. nařízení, pak není vůbec dána objektivní skutková podstata deliktu, který § 12 cit. nař. prohlašuje za trestný.

Bylo proto nař. rozhodnutí, pokud jím byl st-l odsouzen pro přestupek § 12 cit. nař. z r. 1854, zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se bylo nss-u zabývati dalšími námitkami stížnosti.

Č. 1105.

Sčítání lidu: I. * Není reformátním výrokem politického úřadu II. stolice, potvrdí-li tento úřad v trestních věcech policejních trestní nález I. stolice co do výroku o vině i trestu, ale trest zmírní cestou milosti. — II. * Předpisem § 4 zák. z 8. dubna 1920 č. 256 sb. z. a n. je podrobeno trestní sankci jen ohrožení nebo porušení správnosti neb úplnosti sčítání lidu, nikoli však ohrožení nebo porušení čistoty sčítání. — III. Jakákoli extensivní interpretace trestních norem práva policejního je vyloučena.

(Nález ze dne 10. ledna 1922 č. 245.)

Věc: Jan D. v Z. proti splnomocněnému komisaři československé republiky pro Ratibořsko v Opavě stran přestupku nařízení o sčítání lidu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Trestním nálezem z — odsoudila okresní politická správa v Hlučíně st-le pro přestupek § 12 nař. ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n., jehož se dopustil tím, že danému rozkazu, aby žena jeho opustila místnost, se vzepřel, čímž porušil čistotu sčítání lidu, k peněžitě pokutě 1000 K, pro případ nedobytnosti k vězení na 14 dní a současně k vězení na 5 dnů.